

Yasadışı deliller aleyhe kullanılamaz!

Başta Anayasa kuralları olmak üzere, ceza usul yasası ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi hükümlerine göre, yasadışı elde edilen deliller yargılamalarda kullanılamaz ve mahkumiyet kararının gerekçesi olarak kullanılamaz.

NURULLAH ALBAYRAK'IN YORUMU 16'DA

O dans edecek ama benim borum ötüyor

Büyük Almanya ideali, Yahudilik ve Komünizm karşıtlığı üzerine kuruldu. Hitler'in akıl hocası Eckart'ın mimarı olduğu bir ideoloji. Lakin Hitler zamanla ondan uzaklaşıyor ve dinlemiyor. Eckart ölürken son sözleri: "Hitler'i destekleyin. O dans edecek ama aslında benim borum ötüyor."

TARIK TOROS'UN YORUMU 8'DE

Dış politikada neler oluyor?

O kadar çok iç politika konuşur olduk ki, dış politikada neler oluyor, sormuyoruz bile artık. Sanırım ümitsiz vaka olarak değerlendirilen Türk dış politikası, iç politikadan bile daha fazla karamsar olmamızı gerektirecek kadar kötü yönetiliyor.

MEHMET EFE ÇAMAN'IN YAZISI 12'DE

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 528 ■ 3 TEMMUZ 2018 SALI ■ WWW.TR724.COM — @TR724COM

Bir devrin sonu: İspanya

HASAN CÜÇÜK'ÜN HABER YORUMU 18'DE

Turgay Ciner'in vardır bir bildiği! ■ SEMİH ARDIÇ'IN ANALİZİ 14'TE

Madımak Katliamı'ndan bu yana ne değişti?

2 Temmuz 1993 günü Sivas'ta sığındıkları Madımak Otel'inde 33 aydın ve sanatçı ile birlikte 2 otel çalışanının, otel önünde toplanan kalabalıkların ıslık ve tezahüratları eşliğinde yakılarak katledilmesinin üzerinden 25 yıl geçti. Dile kolay tam çeyrek asırlık bir süre. Günümüz dünyası o günlerin dünyasından oldukça farklı. Peki insanların diri diri

yakıldığı o günden bugüne Türkiye'de ne değişti? Hemen söyleyeyim: Hiçbir şey... Hatta Türkiye, insani duyarlılıklar ile insani ve medeni gelişmişlik açısından çeyrek asırlık bu sürede çok daha gerilere gitti. Türkiye'nin bir kesimi bugün Madımak Katliamı'nda yaşanan korkunç kıyımlar için yas tutarken, ülkenin diğer bazı kesimleri Madımak'tan farklı olmayan katliam-

lardan, cinayetlerden, kıyımlardan, insan hakları ihlallerinden, yaygın ve sistematik işkencelerden muzdarip. Her ne kadar 2 Temmuz, korkunç bir katliam tarihi olarak hafızalara kazınmış olsa da, bu tür katliamların bir daha tekrarlanmaması için tek bir samimi hesaplasmaya, tek bir reel yüzleşmeye ve tek bir ders çıkarmaya şahit olunmuyor.

BÜLENT KENEŞ'İN YORUMU 2-3-4-5'TE

'OHAL, 18 Temmuz gecesi kalkacak'

AKP Grup Başkanvekili Mustafa Elitaş, OHAL uygulamasının 18 Temmuz gecesi kaldırılacağını açıkladı. Elitaş, TBMM'nin açılmasının ardından ilk görüşülecek kanun tasarılarının, çocuk tacizcilerine ve hayvana şiddet uygulayanlara cezalarla ilgili olacağını belirtti. TBMM başkanının 3. turda seçileceğini söyleyen Elitaş, olağanüstü halin (OHAL) 18 Temmuz gecesi kaldırılacağını, TBMM'deki dengeler açısından yeni kabinede seçilen milletvekillerinden 3'nün yer alabileceğini ifade etti. Elitaş, TBMM'nin açılmasının ardından ilk görüşülecek kanun tasarılarının, çocuk tacizcilerine ve hayvana şiddet uygulayanlara cezalarla ilgili olacağını aktardı.

HABERİ 6'DA

İstikrar da neymiş? Hadi bir daha seçelim

Tek parti ile yönetilmenin en büyük avantajı istikrar. Erdoğan da bu sözcüğü milyonlarca kez tekrar ediyor. Sokaktaki vatandaşa yönelik yegane şantajı; ben gidersem istikrar gider! Pekala tek partiye rağmen istikrarlı bir yönetimimiz var diyebiliyor muyuz? Ne yazık ki hayır. Siyaset bilimi literatürüne geçebilecek bir tecrübe yaşıyoruz. Tek parti bile değil tek adam yönetiminde istikrarı yakalayamıyoruz. Dört yılda yedi defa sandık başına giden bir ülkede istikrar bir yana insanlar rutin işlerini bile yapamazlar. Şimdi bir yandan devleti tepeden tırnağa yenilerken aynı anda seçim yapılacak. Nasıl olacak? Kimin umurunda!

BÜLENT KORUCU'NUN YAZISI 10'DA

MADIMAK KATLIAMI'NDAN BU YANA NE DEĞİŞTİ?

🔦 BÜLENT KENEŞ

✉ Bulentkenes@tr724.com

🐦 @bkenes

2 Temmuz 1993 günü Sivas'ta sığındıkları Madımak Otel'inde 33 aydın ve sanatçı ile birlikte 2 otel çalışanının, otel önünde toplanan kalabalıkların ıslık ve tezahüratları eşliğinde yakılarak katledilmesinin üzerinden 25 yıl geçti. Dile kolay tam çeyrek asırlık bir süre. Günümüz dünyası o günlerin dünyasından oldukça farklı. Peki insanların diri diri yakıldığı o günden bugüne Türkiye'de ne değişti? Hemen söyleyeyim: Hiçbir şey... Hatta Türkiye, insani duyarlılıklar ile insani ve medeni gelişmişlik açısından çeyrek asırlık bu sürede çok daha gerilere gitti.

Türkiye'nin bir kesimi bugün Madımak Katliamı'nda yaşanan korkunç kıyımlar için yas tutarken, ülkenin diğer bazı kesimleri Madımak'tan farkı olmayan katliamlardan, cinayetlerden, kıyımlardan, insan hakları ihlallerinden, yaygın ve sistematik işkencelerden muzdarip. Her ne kadar 2 Temmuz, korkunç bir katliam tarihi olarak hafızalara kazınmış olsa da, bu tür katliamların bir daha tekrarlanmaması için tek bir samimi hesaplaşmaya, tek bir reel yüzleşmeye ve tek bir ders çıkarmaya şahit olunmuyor.

Sadece son yüzyıl içerisinde bile yüzbinlerce masum insanın katline meskenlik eden bu talihsiz topraklar, kahredici bir alışmışlık ve aldırılmazlık ruh haleti içerisinde benzer kıyımları ve katli-

TÜRKİYE'NİN BİR KESİMİ BUGÜN MADIMAK KATLIAMI'NDA YAŞANAN KORKUNÇ KIYIMLAR İÇİN YAS TUTARKEN, ÜLKENİN DİĞER BAZI KESİMLERİ MADIMAK'TAN FARKI OLMAYAN KATLIAMLARDAN, CİNAYETLERDEN, KIYIMLARDAN, İNSAN HAKLARI İHLALLERİNDEN, YAYGIN VE SİSTEMATİK İŞKENCELERDEN MUZDARIP.

amaları, ülkenin her köşesinden feryatların yükselmesine yol açan işkence ve zulümleri bugün de bağına umarsızca basmakla meşgul. İsmi tarihin tozlu sayfaları arasında silinip gitmiş yüzbinlerce meçhul maktülün ruhları birer karabasan gibi üzerlerimizde hala dolaşırken Behçet Aysanların, Metin Altıokların, Uğur Kaynarların, Hasret Gültekinlerin, Nesimi Çimenlerin, Asım Bezircilerin, Koray Kayaların, Carina Cuanna Thedora Thuysların ahları da yerde kaldı. Acı ama, gerçek olan bu...

KATLIAMLARDA ELİ, KOLU, ROLÜ OLANLAR SEMİRDİKÇE SEMİRDİ

Bunlardan daha acı olanı ise, yakın tarihin tüm katliam ve cinayetlerinde eli, kolu, rolü olanların semirdikçe semirmeleridir. Şu ya da bu şekilde çörekledikleri iktidar imkanlarıyla güçlendikçe güçlenmeleridir... İşte bu güçlenmişliğin verdiği aşırı özgüven ve gözü karalıkla otellere sığınmış masum insanları diri diri yakmakla da yetinmiyorlar artık. Yüzbinlerce insana sırf Kürt oldukları ya da sırf Hizmet Hareketi mensubu oldukları için görülmedik zulümler uyguluyorlar. Mesela, sığındıkları evlerinin bodrumlarında diri diri yakıyorlar. Mesela, Kadın-erkek, yaşlı-bebek demeden zindanlarda çürütüyorlar. Mesela, en

hayasız, en vahşi işkencelerden geçiriyorlar. Mesela, göz göre göre ya da cezaevlerinin, neza-rethanelerin tenhalarında bir bir katlediyorlar. Mesela, onbinlerce masum insanı sırf etnik ya da dini aidiyetlerinden dolayı evlerinden/barklarından, işlerinden/aşlarından, yurtlarından mahrum bırakarak adeta canlı canlı mezarlara gömüyorlar ve birer medeni ölüye çeviriyorlar.

Tüm bu olup bitenler kahredici olmaya çok kahredici ama inanın bana hiç şaşırtıcı değil. Çünkü, hiç lamı cimi yok; bu toprakların, bu milletin mayasında bu var. Toplumsal bir ruh, kitlesel bir huy, ortak bir ahlak ve kıyıcı bir örf haline gelmiş tüm bu caniliklerle adamakıllı yüzleşilip hesaplaşılmadığı müddetçe de hem bugün yaşananlar hem de 2 Temmuz 1993'te yaşananlar bu topraklarda tekrarlanıp duracak. Tıpkı bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da bu cinayetler, bu zulümler, bu işkenceler, bu gasplar, bu kıyımlar, belki farklı yerlerde farklı isimler altında ama mutlaka, sürüp gidecek...

2017 yılında ABD'nin Kaliforniya eyaletindeki vefatına kadar önemli çalışmalara imza atan ve soykırım üzerine çalışmaları ile de bilinen Afgan asıllı tarihçi Dr. Muhammed Hassan Kakar'ın da belirttiği gibi, katliamlar ve soykırımlar birdenbire ortaya çıkmaz. Bir ülkede ya da toplumda bir katliam ya da soykırım olabilmesi bazı ön koşulların varlığına bağlıdır. İnsan hayatına değer vermeyen bir millî kültürün mevcudiyeti bu şartların başında gelmektedir. Kakar, üstün olduğu varsayılan bir ideolojiye sahip totaliter bir toplumun varlığını; baskın olan toplumsal çoğunluğun potansiyel kurbanlarını daha az insani ve hatta insanlık dışı görmesini; ve faille-

BİR ÜLKEDE YA DA TOPLUMDA BİR KATLIAM YA DA SOYKIRIM OLABİLMESİ BAZI ÖN KOŞULLARIN VARLIĞINA BAĞLIDIR. İNSAN HAYATINA DEĞER VERMEYEN BİR MİLLÎ KÜLTÜRÜN MEVCUDİYETİ BU ŞARTLARIN BAŞINDA GELMEKTEDİR.

rin güçlü ve merkezi bir otoriteye, bürokratik örgütlenmeye olduğu kadar hastalıklı bireylere veya suçlulara sahip olmasını da buna eklemektedir.

HAYATTAN ZİYADE ÖLÜMÜ YÜCELTEN İNSANLIK DIŞI BİR KÜLTÜR

Şimdi tüm bu şartların tamamının Türkiye'de olmadığını kim iddia edebilir? Böyle bir şey iddia etme cüreti göstereceklerin önüne Türkiye'de yaşayan halkların yüzlerce yıllık geçmişi boyunca ve ülkenin yakın tarihinde yaşanan korkunç kıyımları, katliamları, soykırımları koymazlar mı?

Hadi tarihte yaşananları boş verdik diyelim, Avrupa Birliği üyeliğinin hedef olduğu yıllarda "insanı yaşat ki devlet yaşasın" söylemiyle güç ve taraftar devşiren Erdoğan'dan başlayarak son birkaç yıldır Türkiye'de hayattan ziyade ölümden bahsedilmesini, yaşamdan ziyade şehadet ve ölümün yüceltilmesini nereye koyacağız? Erdoğan'ın "Tek devlet, tek bayrağa karşı olan buyursun beğendiği yere gitsin," eski Savunma Bakanı Vecdi Gönül'ün "Rumlar ve Ermeniler devam etseydi bugün aynı milli devlet olur muyduk?" sözleri Türkiye'deki hakim zihniyete dair yeterince fikir vermiyor mu?

Erdoğan ve Gönül bu korkunç düşüncelerinde ne yazık ki yalnız değiller. Bu faşizan yaklaşım bugün Türkiye'de on milyonlarca insan tarafından paylaşılıyor.

Madımak benzeri katliamlar ise, yeniden ortaya çıkmak için sadece uygun ortamı ve uygun zamanı bekliyor. Bu yüzdendir ki Türkiye'nin 1900'lerden bugüne uzanan tarihi, Erdoğan'ın kışkırtıcı propagandayla son yıllarda yeniden alevlendirdiği insan hayatına değer vermeyen insanlık dışı bu anlayışın sebep olduğu trajik soykırımlar ve katliamlarla doludur.

Yalana, inkara, eğip bükmeye hiç gerek yok. Osmanlı Hükümeti'nin 1915'te Ermeni vatandaşlarına karşı gerçekleştirdiği etnik temizlik, tehcir ve katliamlar neticesinde 800,000 ila 1,5 milyon arasındaki Ermeni bu topraklarda katledilmedi mi? Ermeni soykırımı, sağlıklı erkek nüfusun toptan öldürülmesi ya da askere alınarak zorla çalıştırılması ve sonrasında kadın, çocuk ve yaşlılarla birlikte ölüm yürüyüşü denilen şartlar altında çöle sürülmesi suretiyle bu topraklarda gerçekleşmedi mi? Askerlerin kontrolünde yurtlarından sürülen Ermeniler, sürgün sırasında yiyecek ve su sıkıntısıyla açlığa mahkum edilip, soygun, tecavüz ve katliamlara bu topraklarda maruz bırakılmadı mı?

Yine aynı yıllarda, Kuzey Mezopotamya ve kısmen Güneydoğu Anadolu'daki Süryaniler zorla göç ettirilmedi mi? Adına sonraları 'Sayfo' denilecek bir soykırım sistemi içerisindedir 270 bin ila 300 bin arası sivil Süryani kitlesel bir şekilde katledilmedi mi?

OSMANLI'NIN KIYIMLARIYLA YÜZLEŞMEYEN TÜRKİYE DE AYNI YOLA GİRDİ

Peki Türkiye Cumhuriyeti, Osmanlı dönemindeki bu korkunç insanlık suçlarıyla yüzleşip, hesaplaşabildi mi? Ne gezer! Tam tersine bu kanlı mirası sahiplenmedi mi? Ermeni ve Süryani katliamlarının soykırım olarak tanınması taleplerine hep canla başla karşı çıkmadı mı? Eli kanlı bu devlet bu iki yüzlülüğüne hepimizi de yer yer alet etmedi mi?

Bu devlet, Osmanlı'nın son döneminde işlenmiş soykırımlara sadece sahip çıkmakla kalsa yine iyi. Cumhuriyet döneminde de benzer katliamlar bu topraklarda tekrarlanıp durmadı mı? 1937-1938 yıllarında kadın-erkek, genç-yaşlı, çocuk-bebek demeden Dersim Alevilerine karşı korkunç bir katliama girişilmedi mi? Türk ordusunun Dersim'e havadan ve karadan düzenlediği askeri harekâtlarla en az 13 bin 160 kişi katledilmedi mi? En az 12 bin insan yüzyıllardır yaşayageldikleri evlerinden yurtlarından koparılıp göçe zorlanmadı mı? Bölgeden Ankara'ya gönderilen resmi raporlarda bile kadın ve çocuklar dahil olmak üzere Dersim'de insanların zehirli gaz ve yangın bombaları kullanılarak imha edildiği yazılmadı mı?

Allah aşkına, bu topraklar üzerinde yaşayıp da hakim kültürün ve egemen gücün kıyıcılığından nasibini almayan mı kaldı? 2. Dünya Savaşı'nın devam etmekte olduğu 11 Kasım 1942 tarihinde 4305 sayılı kanunla konulan olağanüstü servet vergisi 500 yıldır bu topraklarda yaşayan Yahudi vatandaşlarımız arasında büyük trajedilere yol açmadı mı? Tıpkı bugünün şeref yoksunu İslamofaşist dinbaz haramilerinin yaptığı gibi, gasp ve talan peşine düşenleri teşvik için "... Bize ekonomik bağımsızlığımızı

kazandıracak bir fırsat karşındayız. Piyasamıza egemen olan yabancıları böylece ortadan kaldırarak Türk piyasasını Türklerin eline vereceğiz," diyen dönemin Başbakanı Şükrü Saracoğlu'nun peşine takılanların, önlerine çıkan talan ve zulüm fırsatı karşısında, etekleri zil çalması mı?

1942 yılı boyunca, tıpkı bugün uydurma haberlerle Hizmet Hareketi'nin hedef alındığı gibi, Türk gazetelerinde Yahudi vatandaşlarımızın "hırsızlığı, karaborsacılığı, vurguncululuğu ve ihtikârları" ilgili uydurma haberler, iddialar öne çıkarılmadı mı? 12 Eylül 1942'den itibaren tüm dini gruplar hazırlanan cetvellerle açıktan fişlenmedi mi? 11 Kasım 1942'de Varlık Vergisi kanunu hiç tartışılmadan TBMM'de kabul edilmedi mi? 18 Kasım 1942'de vergi listeleri yayımlandığında Varlık Vergisi'nin yüzde 70'inin İstanbul'daki mükelleflere, bunların yüzde 87'sinin ise gayrimüslimlere çıkarıldığı görülmedi mi? Sahi 1 milyon TL'nin üstünde vergi ödeyecek 11 mükelleften 9'unun gayrimüslim olması, 2'sinin ise 'dönme' olması tamamen bir tesadüf müydü? Aralık 1942-Ocak 1943 arasında İstanbul'da gayrimüslimlere ait binlerce mülk nasıl el değiştirdi? Satılan mülklerin yüzde 67'nin Türkler, yüzde 30'nun resmi kurum ve kuruluşlar tarafından alınması da mı bir tesadüftü?

DEVLET KILIĞINA GİRMİŞ HAYSİYETSİZ HARAMİLİK BUGÜNE HAS DEĞİL

Varlık Vergisi'ni ödeyeme gücü olmayan 1,400 gayrimüslim vatandaş bu ülkede çalışma kamplarına yollanmadı mı? Aşkale'ye gönderilenlerden en az 21'i kötü hayat koşulları yüzünden hayatını kaybetmedi mi? Kahırdan ruh ve beden sağlıklarını veya üzüntüden yakınlarını kaybe-

denler olmadı mı? Evet ya, devlet kılığına girmiş haysiyetsiz haramiliğin sadece bugüne has bir alçaklık olduğunu sanıyorsanız yanılırsınız.

Cumhuriyet, 23 Mart 1943

Varlık Vergisi listelerinde toplam 114 bin 368 kişi vardı ve harami devlet bunlardan 314,9 milyon TL gaspetmişti. Bu gasp, 394 milyon TL olan 1942 devlet bütçesinin yüzde 80'ine denk geliyordu. Bu yüzden, 1935 sayımında Türkiye nüfusuna oranı yüzde 1,98 olan gayrimüslim azınlıklar, Varlık Vergisi'nden sonra başlayan göç nedeniyle 1945'te yüzde 1,56'ya, 1955'te yüzde 1,08'e düşmedi mi? Bugün ise, yerlerinde neredeyse yeller esmiyor mu?

6-7 Eylül 1955 gelip çattığında İstanbul'da yaşayan Rum azınlığa karşı da toplu bir kıyıma girişilmedi mi? Resmi rakamlara göre bile, İstanbul Pogromu kapsamında 7 Eylül sabahına kadar süren saldırılarda, aralarında kilise ve havraların da bulunduğu 5,300'ü aşkın, gayriresmi kaynaklara göre ise 7 bine yakın taşınmaz tahrip edilmedi mi? Milyonlarca dolarlık mal sokaklara saçılıp, yağmalanmadı mı? İstanbul'da bulunan 73 Rum Ortodoks kilisesinin tamamı ateşe verilmedi mi? Türk basınına göre 11, Yunan kaynaklarına göre 15 masum Rum vatandaş elbirliğiyle hunharca katledilmedi mi? En az 300 Rum vatandaş yaralanmadı mı? 400'e yakın Rum kadına tecavüz edilmedi mi? Bu olaylar yüzünden binlerce yıllık vatanlarını terketmek zorunda kalan insanlarla

birlikte, 1914'te 2 milyon kadar olan Rum nüfusu 2 bin kişiye kadar düşmedi mi? Sahi kim yaptı tüm bunları? Bu ülke bunları yapanlarla ve kendisiyle yüzleşebildi mi?

HER TÜR KATLIAMA, ZULÜM VE TECAVÜZE HER DAİM HAZIR RUH HALETİ

Ne yüzleşmesi? Artık nasıl bir lanetlenmişlik haliyse bu ülkenin düçar olduğu, ileriki yıllarda benzerlerini kendi ırkından, dininden, kültüründen olanlara yapmaya da koyuldu. 27 Mayıs 1960 askeri darbesi sonrası sol düşüncelerin güçlenmesine karşı birleşen sağ görüşlü çevrelerin örgütlenmesiyle 1970'li yıllarda ülke genelinde başlayan silahlı çatışma ve katliamlar 12 Eylül 1980 askeri darbesine kadar devam etti. Her gün ortalama 20 kişinin öldüğü sağ-sol çatışmalarında toplamda binlerce genç hayatını kaybetti. On binlercesi yaralandı, yüzbinlercesinin hayatı kaydı, karardı.

Tıpkı bugünkü gibi her türlü katliama her daim hazır olan o korkunç ruh haletiyle 19-26 Aralık 1978 tarihleri arasında Kahramanmaraş'ta Alevilere yönelik tam bir katliam gerçekleştirilmedi mi? Evleri basılan en az 150 kişi öldürülmedi mi? Alevilere ait 200'ün üzerinde ev yakılmadı mı? 100'e yakın işyeri tahrip edilmedi mi? Benzer bir kıyım da [Çorum](#)'da [1980](#) Mayıs-Temmuz aylarında gerçekleşmedi mi? Çoğu Alevi olmak üzere en az 57 kişi katledilmedi mi? Yüzlerce insan yaralanmadı mı? Evleri, iş yerleri yağmalanmadı mı?

Kökleri Cumhuriyet öncesi yıllara dayanan bir Kürt hakları sorunu yaşayan Türkiye'de ister resmi üniforma, ister militan kıyafeti içerisinde, isterse sivil olsun onbinlerce insan katledilmedi mi? 7 Haziran 2015 seçim-

leri öncesi milliyetçi-siyasal İslamcı ittifakına dayalı yeni siyasi hesapların peşinen düşen Erdoğan, 20 Temmuz 2015 tarihinden itibaren bu kıyımları yeniden alevlendirmede mi? Kürt köyleri ve kentleri, belki tarihlerinde ilk defa, aylarca polis ve asker tarafından kuşatılmadı mı? Meskun mahallerde bulunan PKK militanlarıyla mücadele etme iddiasıyla yüz binlerce sivil Kürt vatandaş evlerinden çıkarılarak göçe zorlanmadı mı? Yüzlerce Kürt vatandaşımız resmi kurşunlarla, bombalarla katledilmedi mi? Tarihi değeri olan şehirler, yapılar ve evler yerle bir edilmedi mi?

BU ÜLKEDE NE MADIMAKLARIN SONU GELİR, NE DE ZULÜMLERİN

Konuyla ilgili 10 Mart 2017 tarihinde bir rapor yayınlayan ve o güne kadar geçen süreçteki yıkım ve ölümleri kayıt altına alan BM İnsan Hakları Komisyonu, aralarında 800 güvenlik görevlisinin de bulunduğu 2 bine yakın kişinin hayatını kaybettiğini, güvenlik güçlerinin operasyonlarında "ağır yıkım, öldürme ve birçok diğer ciddi insan hakları ihlallerine" ilişkin bulguları kayıtlara geçirmede mi?

Yalan mı? Bölgede 30'dan fazla şehirde meskun mahaller ağır silahlarla büyük yıkıma uğratılmadı mı? Operasyonlar nedeniyle 500 bine yakın insan evlerinden edilmedi mi? 2016'nın başında, Şırnak'ın Cizre ilçesin-

de 189 erkek, kadın ve çocuk su, gıda, tıbbi yardım ve elektrige erişimleri olmaksızın haftalarca evlerinin bodrumlarına hapsedilmedi mi? Ardından yoğun topçu ateşinin neden olduğu yangınlarla cesetleri küle döndürülmedi mi? Bu katliamlardan dolayı tek bir şüpheli tutuklandı, tek bir kişi soruşturuldu da bizim mi haberimiz olmadı? Özellikle Mardin'in Nusaybin, Diyarbakır'ın tarihi Sur ilçeleri bir kültürel soykırıma uğramadı mı? Bu yerlerdeki binaların yaklaşık yüzde 70'i sistematik bombardımanla yıkılmadı mı? Sonra da Erdoğan rejimi yıkılan bu yerleri herkesin gözlemin önünde gasp etmedi mi?

[TR724](#)'ün sayfalarında her gün okuduğunuz, hatta okumakla kalmayıp her gün bizzat yaşadığınız için, 2013'ten bu yana Hizmet Hareketi mensuplarının maruz kaldığı sosyal soykırım hatta yer yer fiziki soykırım niteliğindeki kıyımları burada tekrar etmeyeceğim.

Diyeceğim o ki, tarihte olmuş ve bugün hala olmakta olan katliamlarla, zulümlerle ve bu ülkenin tüm insanlarına şöyle böyle sirayet etmiş insanlık dışı tüm bu hallerle derli toplu yüzleşmeden, hesaplasmadan ve hatta yaşananların maddi ve manevi bedelini bir şekilde ödemededen bu topraklarda ne Madımak katliamlarının sonu gelir, ne de bu ülkedeki her adresi tek tek dolaşan insanlık dışı zulümlerin...

AKP Grup Başkanvekili Mustafa Elitaş, OHAL uygulamasının 18 Temmuz gecesi kaldırılacağını açıkladı. Elitaş, TBMM'nin açılmasının ardından ilk görüşülecek kanun tasarılarının, çocuk tacizcilerine ve hayvana şiddet uygulayanlara cezalarla ilgili olacağını belirtti.

TBMM başkanının 3. turda seçileceğini söyleyen Elitaş, olağanüstü halin

(OHAL) 18 Temmuz gecesi kaldırılacağını, TBMM'deki dengeler açısından yeni kabinede seçilen milletvekillerinden 3'nün yer alabileceğini ifade etti. Elitaş, TBMM'nin açılmasının ardından ilk görüşülecek kanun tasarılarının, çocuk tacizcilerine ve hayvana şiddet uygulayanlara cezalarla ilgili olacağını aktardı.

Yerel seçimlerin erkene alınacağı iddialarıyla ilgili

de konuşan Elitaş, "3 siyasi partinin anlaşması gerekiyor. AK Parti, CHP ve MHP'nin bu konuda uzlaşması gerekiyor. Bizim gündemimizde yerel seçimlerin öne alınmasıyla ilgili bir durum söz konusu değil. Milliyetçi Hareket Partisi de böyle bir şeyin olmadığını ifade etti ama diğer siyasi partiler böyle bir beyanda bulunursa yetkili kurullar değerlendirme yapar" dedi.

18 GÜNDÜR KAYIP LEYLA ÖLÜ BULUNDU

Ağrı'da, 18 gün önce ailesiyle bayram ziyaretine giden ve kaybolan 4 yaşındaki Leyla Aydemir'in, ailesiyle ziyarete gittiği Bezirhane köyüne yakın bir noktada bulunan Kurudere mevkiinde cansız bedenine ulaşıldı.

Leyla'nın, kaybolduğu dedesinin köyüne 2 buçuk ila 3 kilometre uzaklıkta bulunan bir dere yatağının üst bölgesinde bulunduğu öğrenildi. Söz konusu bölge, daha önce arama yapılan bölgeler arasında yer alıyor.

AHMET TURAN ALKAN: GÜZEL GÜNLERE ERİŞECEĞİZ

Yazdığı yazılardan dolayı 23 ay aşkın süredir Silivri Cezaevi'nden tutuklu bulunan kapatılan Zaman Gazetesi yazarı Ahmet Turan Alkan'dan mektup var, mektubun tamamı şöyle;

"Yeni dönemden yüksek beklentilerim var. Türkiye'nin bütün kurum ve kavramlar itibarıyla normalleşmesini, kırgınlık ve gerginlik ikliminden hızla sıyrılabileceğini düşünüyorum ve ümid ediyorum.

Özellikle hukuk standartlarında ve toplumda büyük bir beklenti haline gelen haksızlık ve adaletsizliklerin bir an evvel teskininde iyileşme-

lere, yapıcı adımlara ihtiyaç var. En olumsuz şartlarda bile yargı üzerindeki baskıların kalkmasıyla güzel günlere erişeceğimiz ümidindeyim. Kavgadan, gerginlikten, kutuplaşmaktan ve birbirimizi düşmanlaştırmaktan usandık. Daha güzel günleri bütün toplum olarak hak ettiğimiz inancındayım. Bana güvenen ve hayır duasını eksik etmeyen herkese selam ve hürmetlerimi arz ediyorum."

68 ALBAY VE YARBAYA GÖZALTI

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının cemaat soruşturması kapsamında Kara Kuvvetleri Komutanlığı'ndan 68 kişi hakkında gözaltı kararı verildi. Operasyon bünyesindeki daha önce idari işlem yapılan 22 albay, halen aktif görevdeki 19 yarbay, 27 yarbay olmak üzere 68 kişi hakkında gözaltı kararı verildi. Operasyon 18 ilde yapılıyor.

Bu kapsamda haklarında daha önce bu soruşturma nedeniyle halen aktif görevde 22 albay, halen aktif görevde 19 yarbay ile haklarında işlem yapılan 27 yarbay hakkında gözaltı kararı verildi.

HAZİNE'DEN 40 MİLYAR LİRA BUHAR OLDU

Hazine'nin kasasında bulunan nakitin 1-13 Haziran tarihleri arasında 49.9 milyar liradan 9 milyar 614 milyon liraya kadar indiği belirtildi. Buna göre Hazine'nin her an kullanıma hazır parası iki haftada yaklaşık 40 milyar lira azaldı. Uzmanlara göre, kamunun mevduatı seçim öncesi harcamalar için de kullanılmış olabilir.

'MEVCUT EKONOMİK DURUM 2019 MART'A GÖTÜRMEZ'

İYİ Parti'den milletvekili seçilen eski Merkez Bankası Başkanı Durmuş Yılmaz, "Yerel seçimlerin erkene alınmasının en önemli faktörü içinde bulunduğumuz ekonomik koşullar olur" dedi. Yılmaz, halkı da paralarını bankadan çekmemeye ve sistemde tutmaya çağırdı.

Yılmaz, TBMM'de kaydını yaptırdıktan sonra gündeme ilişkin soruları cevapladı. Yerel seçimlerin erkene alınmasının en önemli faktörünün ekonomik koşullar olacağını vurgulayan Durmuş Yılmaz, şöyle konuştu:

"Mevcut ekonomik koşullar bizi 2019 Mart'ına kadar götürmek-

te çok zorlanacağımızı düşünüyorum. Bir an önce bu seçimin arkada bırakılarak daha radikal kararların alınabilmesine olanak sağlanacak ortamın sağlanmasını zannedersen iktidar amaçlıyor. Şu an Türk ekonomisinin temel makro ekonomik göstergeleri ortada. Yüksek bir enflasyonumuz var, yüksek cari açığımız var. Ekonomik büyüme için cari açık vermek zorundayız. Son geldiğimiz noktada de maalesef Türk Lirası'nın önemli değer kaybetmesine rağmen Türkiye'nin ihracatı artmıyor. Aslında yüzde 7'lik büyümeye rağmen Türkiye'de bir fakirleşme söz konusu."

FİDAN'I İFADEYE ÇAĞIRAN SAVCI 500 GÜNDÜR TEK KİŞİLİK HÜCREDE

MİT Başkanı Hakan Fidan'ı 7 Şubat 2012 tarihinde PKK soruşturması kapsamında ifadeye çağıran Özel Yetkili Savcı Sadrettin Sarıkaya tutuklandıktan sonra 500 gündür tek kişilik hücrede tutuluyor.

Bu duruma tepki gösteren Sarıkaya'nın oğlu Seyfullah Sarıkaya, "Yeter yeter yeter artık Babam Sadrettin Sarıkaya 500 gündür tek kişilik hücrede tutuluyor. Adil yargılamıyorsunuz bari azıcık vicdanlı olun be yap-

tığınız işkencedir zulümdür hepiniz Allah bildiği gibi yapsın." dedi.

O DANS EDECEK ASLINDA AMA BENİM BORUM ÖTÜYÖR

Seçim haftası Twitter'la vs ilgilenmedim.

Siyaset okumadım.

Netflix'e yeni düşen 10 bölümlük "Hitler's Circle of Evil" belgeselini izledim.

Kurmay kadrosu üzerinden 1918-1945 arası Hitler'in siyasi hayatına mercek tutan bir yapım.

**

1920'lerin Almanya'sında şiddetle anılan bir hareket ve parti **Naziler**.

Özel silahlı birlikleri var.

İrkçi, Komünizm karşıtı bir grup. 10 sene boyunca debelenip duruyorlar.

Meclis'te marjinal bir parti olarak varlar.

1928 seçiminde meclise **12 vekil** sokabiliyorlar.

Yükseliş için kriz şart.

1929 ekonomik buhranı ile

Naziler'in milletvekili sayısı 107'ye fırlıyor.

Hükümete küçük ortak oluyorlar. Ve bunu fırsata çevirip devlette sür'atle kadrolaşıyorlar.

**

Ekonomik bunalım, siyasi kargaşaya yol açıyor. Sık aralıklarla seçim oluyor.

Kasım 1932'de Nazi Partisi, parlamentoda 196 koltuğa ulaşıyor.

İktidara uzak fakat **seçimle yakalanabilecek nihai başarı ancak bu kadar.**

Ocak 1933'te, Alman Cumhurbaşkanı Hindenburg, gönülsüz olsa da ikna ediliyor ve başkanlığı Hitler'e veriyor.

**

Hitler hızlı başlıyor.

Bir ay sonraki meşhur parlamento yangınına Komünistlere ihale edip...

Özgürlükleri askıya alan yasayı cumhurbaşkanına imzalattıyor.

Mart ayındaki seçimde koltuk sayısını 288'e çıkarıyor.

Sayıları 400 bini geçen SA'ler yani Naziler'in silahlı gücü, ülkede adeta terör estiriyor.

Aylar içinde bir seçim daha:

Kasım 1933'te parlamentodaki tüm koltuklarda artık Naziler oturmaktadır.

**

Hitler'in kurmay kadrosu "aşağılık kompleksi" içinde ve "kendini daha önce gerçekleştirememiş" tipler.

Muazzam iç çekişme var.

Her biri kendi ordusunu kuruyor: **SA'ler, SS'ler ve Gestapo.**

Torbanın içindeki kediler tepişiyor, torbayı tutan Hitler. Yıprananı ekarte ediyor.

**

HİTLER DARBE GİRİŞİMİNDEN SUÇLU BULUNUYOR, RAHAT CEZAEVİ KOŞULLARINDA ADETA DAVETLER VERİYOR, NAZİLERİ ÖRGÜTLEMİYİ SÜRDÜRÜYÖR. BİR SENE SONRA DA TAHLİYE OLUYOR. İKTİDARINA GİDEN YOL OLARAK DEMOKRASİYİ SEÇİYÖR.

Propaganda bakanı Goebbels, Hitler'den daha fanatik Yahudi düşmanı.

Yahudilerden kurtulma planlarına yıllarını veriyor ve tamamı kurgu.

Ekonomik her sıkıntı bu günah keçisine yükleniyor.

Önce, "Yahudilerle alışverişleri kesin" emri veriyor.

Tutmayınca süreci zamana yayıyor.

**

Goebbels, gazeteleri kontrol altına alıyor.

Film dünyasında tek söz sahibi oluyor.

Sinemalarda Hitler'in propandada görüntüleri döndürülüyor.

Radyo yaygınlaştırılıp her eve birer tane konuluyor.

İlk TV yayını 1935'de başlıyor.

**

Avusturya ve Çekoslavakya, "Buralardaki Almanlara kötü muamele ediliyor" kurgusuyla işgal ediliyor, yıl 1938.

Halk, radyo ve TV'lerden buna inanıyor.

Kan dökülmeden iki ülke ilhak ediliyor.

Yahudileri imha için pilot bölge Avusturya seçiliyor.

Malları mülkleri yağmalanıp binlercesi kamplara konuluyor.

**

Baş dönelim.

Hitler'in akıl hocası, Dietrich Eckart, gazeteci-şair.

Birinci Dünya Harbinde mağup olup dağılan Almanya'ya bir mesihin kurtaracağına inanıyor.

Bir bar konuşmasında Hitler'den etkilenip onu yetiştiriyor.

O zaman ağırlıklı görüş, "darbe yapmak."

Ama bu başarısız oluyor.

**

Hitler darbe girişiminden suçu sabit olduğu halde 5 yıl gibi düşük bir ceza alıyor.

Bunu bile yatmıyor.

Rahat cezaevi koşullarında adeta davetler veriyor, Nazileri örgütlemeyi sürdürüyor.

Bir sene sonra da tahliye oluyor, 1924.

İktidarına giden yol olarak demokrasiyi seçiyor.

Amacı 1920'lerde şekilleniyor:

-Prusya'yı (sonraki Polonya ve Rusya'nın bir bölümü) tekrar almak.

-Cermen krallığını yeniden tesis etmek.

-Hatta Berlin'in adını Cermenya yapmak.

-Bin yıl sürecek bir Alman hâkimiyeti.

**

Büyük Almanya ideali, Yahudilik ve Komünizm karşıtlığı üzerine kurulu.

Hitler'in akıl hocası Eckart'ın mimarı olduğu bir ideoloji.

Lakin Hitler zamanla ondan uzaklaşıyor ve dinlemiyor.

Eckart ölürken son sözleri: **"Hitler'i destekleyin. O dans edecek ama aslında benim borum ötüyor."**

**

Detayına girmeyeyim, 1 Eylül 1939'da Almanya Polonya'yı işgal eder, İkinci Dünya Savaşı başlar. Gerekçe yalandır, baştan sona Hitler kurgusudur.

Kabul edelim, ilk 4 sene Almanya dünyaya kök söktürür.

Fransa havluyu atar.

İngiltere, yok olmanın eşiğine gelir.

Rusya ve ABD faktörü devreye girince...

1943 yazından itibaren savaşın gidişatı yön değiştirir.

**

Kurmay kadrosu Hitler'den son-

rasını düşünmektedir.

Kimi tahta çıkmak ister, kimi ötekinin ayağını kaydırmaya çalışır.

Kimi için de Hitler'le ilişkisi ve pozisyonu en önemli şeydir.

Mesela, Bormann diye bir adam Hitler'in tüm sekreteryasını üzerine alır, kurmaylarını ondan uzaklaştırır. **"Kimseye güvenilemeyeceği" paranoyası ile Hitler üzerinde etkili olur.**

**

Kaybettiğini gören Hitler, mütemadiyen bir günah keçisi arar.

Sonunda, şunu söyler: **"Almanya halkının büyük ideallerime layık olup olmadığından şüphe etmeye başlıyorum."**

Çocukça bir kararlar **"Neron kararname"** çıkarır. Düşmana bir şey bırakmamak için Almanya'dan kalan her şeyin yok edilmesi emri verir. Neyse ki uygulanmaz.

**

Son aylarında, kurmaylarının hemen tamamı ihanet eder.

Sığınakta onun hemen ardından intihar edecek tek sadık kurmayı kalmıştır: **Goebbels.**

**

Kulaklara küpe sonuçları sıralayıp bitirelim:

-Hitler ve çevresi, yaptıklarını ve yapabileceklerini **şartlara borçluydular.**

-Kararlı ve kurnaz olan bu grup, **milletin hoşnutsuzluğundan faydalandı.**

-Nihai güç için iktidara gelmek gerekiyordu, bunun için vatandaşları kandırdılar.

-Gel gör ki, **şahsi hırs ve kıskançlık** onları birbirine düşman etti.

**

Hitler diktatörlüğünün temelinde **hoşnutsuzluk** var.

Buna şahsi **düşmanlık** da eklenince çok **etkileyici ve dengesiz** bir yönü oluyor.

Allah korusun, vesselam.

BÜLENT KORUCU

@bulent_korucu

İSTİKRAR DA NEYMiŞ? HADİ BİR DAHA SEÇELİM

Seçim ve siyasi partiler kanunlarında iki temel amaç gözetilir: Temsilde adalet ve yönetimde istikrar. Bizim anayasamızda bunu talep eder. 2002 Seçimlerinde AKP'yi tek başına iktidara getiren rüzgar, halkın çok parçalı istikrarsız yapıdan bıkkınlığıydı. 2011 seçimlerinde arkasındaki seçmenin kemikleştiğini gören AKP Lideri Erdoğan yeni bir faza geçti. Gizli ajandasını uygulamak için tabanını zinde tutması ve rakiplerini abandone etmesi gerekiyordu. Her ikisinin yolu da göz açtırmayacak şekilde seçim zinciriydi. Bu yolla hem rakiplerinin toparlanma ve kendini yenileme imkânını yok ediyor hem de taraftarlarında oluşması muhtemel

TEK PARTİ İLE YÖNETİLMENİN EN BÜYÜK AVANTAJI İSTİKRAR. ERDOĞAN DA BU SÖZCÜĞÜ MİLYONLARCA KEZ TEKRAR EDİYOR. SOKAKTAKİ VATANDAŞA YÖNELİK YEGANE ŞANTAJI; BEN GİDERSEM İSTİKRAR GİDER! PEKALA TEK PARTİYE RAĞMEN İSTİKRARLI BİR YÖNETİMİMİZ VAR DİYEBİLİYOR MUYUZ?

hoşnutsuzlukları erteliyor.

Tek parti ile yönetilmenin en büyük avantajı istikrar. Erdoğan da bu sözcüğü milyonlarca kez tekrar ediyor. Sokaktaki vatandaşa yönelik yegane şantajı; ben gidersem istikrar gider! Pekala tek partiye rağmen istikrarlı bir yönetimimiz var diyebiliyor muyuz? Ne ya-

zık ki hayır. Siyaset bilimi literatürüne geçebilecek bir tecrübe yaşıyoruz. Tek parti bile değil tek adam yönetiminde istikrarı yakalayamıyoruz. Şu tabloya bakar mısınız? 30 Mart 2014 Yerel Seçimi 10 ağustos 2014 Cumhurbaşkanlığı seçimi 7 Haziran 2015 milletvekili genel seçim

30 Mart 2014	Yerel Seçim
10 ağustos 2014	Cumhurbaşkanlığı seçimi
7 Haziran 2015	Milletvekili genel seçim
1 Kasım 2015	Milletvekili genel seçim
5 Mayıs 2016	Başbakan Ahmet Davutoğlu istifa ettirildi, yerine Binali Yıldırım atandı.
16 Nisan 2017	Referandum
24 Haziran 2018	Cumhurbaşkanlığı ve milletvekili genel seçim
1 Kasım 2018	(Gerçekleşirse) Yerel Seçim

ERKEN YEREL SEÇİM İÇİN CHP'NİN KATKISIYLA ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ GEREKİYOR. AKP VE MHP'NİN SANDALYE SAYISI 367'Yİ BULMUYOR. CHP İSE DÜNDEN HAZIR.

1 Kasım 2015 milletvekili genel seçim

5 Mayıs 2016 Başbakan Ahmet Davutoğlu istifa ettirildi, yerine Binali Yıldırım atandı.

16 Nisan 2017 Referandum

24 Haziran cumhurbaşkanlığı ve milletvekili genel seçim

Gerçekleşirse 1 Kasım Yerel Seçim.

Dört yılda yedi defa sandık başına giden bir ülkede istikrar bir yana insanlar rutin işlerini bile yapamazlar. 16 Nisandan sonra iki yıla yayılması planlanan yeni sisteme dönüş bir buçuk yıl erkene alındı. Yetmedi, şimdi bir yandan devleti tepeden tırnağa yenilerken aynı anda seçim yapılacak. Nasıl olacak? Kimin umurunda!

Erdoğan'ın başlangıçta taktiksel amaçlarla başladığı kısır döngü artık mecburiyeti haline geldi. İşin kötüsü muhalefet liderleri de bu kaotik durumdan memnun. Zira onlarla ilgili sorgulamalar da erteleniyor. Bilhassa CHP ve Kemal

Kılıçdaroğlu'nun her erken seçim ihtimaline balıklama atılması tesadüf değil. Erdoğan'ın ekonomik krize yakalanmadan seçime gitmek istemesi anlaşılabilirdi. Kemal Bey ondan daha heyecanlı biçimde sürece destek verdi. "17 ay beklemeyelim, yerel seçimler için buyurun gelin, seçimleri erken yapalım. 17 ay beklemek anlamını kaybetmiştir. Şunu söyleyebilir; seçimleri erken yapacağız da anayasa hüküm var 367'yi bulamayız. Söz, getir kardeşim, anayasayı değiştirelim, erkene alalım." Sözleriyle 24 Haziran'a payanda oldu. Şimdi Erdoğan, Saray bahçesinin sakini küçük partilere daha yeni orta açtırırken Kemal Bey kafa topuna zıpladı. 'Yerel seçimden umutluyuz' açıklaması AKP'li sözcülerden bile erken geldi. Genel Başkan Yardımcısı Seyit Torun da liderini teyit etti.

Erken yerel seçim için CHP'nin katkısıyla anayasa değişikliği gerekiyor. AKP ve MHP'nin sandalye sayısı 367'yi bulmu-

yor. CHP ise dünden hazır. Parti içi muhalefet diye bir şey yok, CHP de en az AKP kadar antidemokratik bir parti. Kemal Bey sadece halktaki 24 Haziran tepkisinin kalıcı hale gelmesinden korkuyor.

Askerde boş kalınmasın diye anlamsız ve faydasız işler yaptırıyorlardı. Bu seçim muhabbeti de ona döndü; seçmene her gün mıntıka temizliği yaptırarak dikkatini dağıtıyorlar. Alan memnun veren memnun arada olan vatandaşa olacak. 24 Haziran'dan önce ertelenen zamlar haftası olmadan başını gösterdi. AKP, büyük krizi biraz daha erteleyip yerel seçimi de yapmak istiyor. Erdoğan'ın bu saatten sonra seçim kaybetmekten korktuğunu sanmıyorum. Sistem hazır kuruluyken yereli de aradan çıkarmak derdinde. Bir de 'krize rağmen bu illeri nasıl kazandı?' demesinler istiyor. 24 Haziran'da Kürt illerinin oyunu MHP'ye yazması, Erdoğan'ın naif bir diktatör olduğunu gösteriyor. Kör parmağım gözüne yapmıyor! 'Memleketi Osmaniye'de bile oy kaybeden Devlet Bahçeli, Urfa'da patlama yapıyor.' Seçimin fıkrası gibiydi...

HDP'nin de "pek çok belediye kayyımların elinde olduğu için bu öneriye soğuk bakmadığı" öne sürülüyor. Öneriye destek verilmemesi halinde "HDP'nin seçimlerden kaçtığı" yönünde bir izlenim oluşabileceği değerlendirilmeleri yapılıyormuş. CHP'yi anladık da, HDP'nin demokrasibilik oyununa gönüllü katkısı tuhaf. Seçilen vekili tahliye eden mahkeme kararını uygulamayanlar yeni seçilen başkanları koltuğa buyur edecek sanki...

PROF. DR. MEHMET EFE ÇAMAN

MehmetEfeCaman@Tr724.com

@MehmetEfe_Caman

DIŞ VE GÜVENLİK POLİTİKASINDA NELER OLUYOR?

O kadar çok iç politika konuşur olduk ki, dış politikada neler oluyor, sormuyoruz bile artık. Sanırım ümitsiz vaka olarak değerlendirilen Türk dış politikası, iç politikadan bile daha fazla karamsar olmamızı gerektirecek kadar kötü yönetiliyor. Kötü yönetim, dış politikanın hedefleriyle başlıyor. Türk dış politikasında uzun süredir hedef yok. Sürekli savunmada olan bir anlayış hâkim. Davutoğlu'nun "dış politikasında" ivme kaybeden ve bölgesinde etkisizleşen Türkiye, Çavuşoğlu döneminde "rejim aparatına" dönüştü ve adeta bir gaz verme ve gaz alma aracı haline geldi. Dış politikada yapıcı işbirliği değil, husumet dolu bir güvenikleştirme dönemi yaşadı Türkiye. Bu dönemde müttefikleriyle sadece siyasal sistemi ve değerleri bakımından bir kopuş yaşanmadı. Aynı zamanda başta Suriye'deki farklılıklar olmak üzere, Ankara Ortadoğu'yu ABD'den ve NATO'dan tümüyle farklı algılamaya ve okumaya başladı.

15 Temmuz sonrasında ABD açıkça bakanlar düzeyinde fail ve sorumlu ilan edildi. İç siyasette çok zararlı olduğuna inandığım bir diplomasi dışı dille ABD darbe planlayıcılığı ve kışkırtıcılığı ile suçlanmaya başladı. İslamcı basın ve medya bunu İslamcı diskuru kullanarak (anti ABD ve İsrail ile anti Batı) yaparken, milliyetçiler ve ulusalcılar (yani sağ ve sol nasyonalist cenah) bu irrasyonel politikaya çanak tuttu. Erdoğan ve AKP'nin bu zararlı dış politika okuma gözlüklerini sağlıklı bir şekilde eleştirmek ve yapıcı alternatifler sunmak yolu-

TÜRK DIŞ POLİTİKASI, İÇ POLİTİKADAN BİLE DAHA FAZLA KARAMSAR OLMAMIZI GEREKTİRECEK KADAR KÖTÜ YÖNETİLİYOR. KÖTÜ YÖNETİM, DIŞ POLİTİKANIN HEDEFLERİYLE BAŞLIYOR. TÜRK DIŞ POLİTİKASINDA UZUN SÜREDİR HEDEF YOK.

nu seçmediler. Batılı ülke liderleriyle Türkiye'de yapılan dış ve güvenlik politikası yanlışlarını istişare etmek gibi bir metot da izlemeyi açıkçası gerekli görmediler. Çünkü hepsi seçmendeki radikalleşmeyi fark ediyor ve bundan nemalanmak istiyordu. Parşanın tamamını Erdoğan'a bırakmak işlerine gelmiyordu. Oysa olan Türkiye'nin 70 yıllık Batı ittifakına oluyordu. Bu dönemde Transatlantik bağlar gittikçe çözüldü ve kâğıt üzerinde kalan bir ortaklığa büründü.

ABD RAHATSIZ...

Washington Türkiye'nin sahada Rusya ile yakınlaşmasından rahatsız. Ankara'nın önce NATO'dan müstakil roket tek-

nolojisi için Çin'e yönelmesi, ardından Rusya'ya nükleer enerji ihaleleri verilmesi, son olarak da Rus yapımı S-400 füze bataryası alımı meselesi, Türkiye'yi NATO'dan hızla uzaklaştırdı. Ankara'nın Rusya güdümünde bir Suriye politikası benimsemesi ve hemen her fırsatta ABD ve Batı'yı Türkiye'nin düşmanı ilan etmekten geri durmaması, günlük ve sıradan ikinci-üçüncü sınıf haberlerden oldu. Yani Türkiye toplumu Batı düşmanlığını kanıksadı.

Algı meselesine gelince, 1920'lerden beri Türkiye'de siyasi elitler kendilerini ve Türkiye'yi muasır medeniyetin bir ferdi saydılar. Yani Batı'nın bir parçası olmak, Türk elitlerinin iç dünya-

sında belirleyici oldu. İster CHP isterse Demokrat Parti olsun, Türkiye'nin Transatlantik bağlarına birincil jeostratejik önem atfetti. Türkiye'nin NATO'ya girişi partiler üstü bir mutabakatla gerçekleşti. Dahası Avrupa bütünleşmesi (AKÇT, AET, AT ve AB) başladığından bu yana Türkiye daima tam üyelik hedefini birincil dış politika yönelimi olarak benimsedi. Dış alım ve dış satımlarımızın yüzde yetmişlerin üzerindeki bölümünü gerçekleştirdiğimiz AB ülkeleri ile ekonomik entegrasyonumuz ve siyasal bütünleşmemiz, daima partilerin üzerinde mutabakat içinde olduğu bir dış politika tercihi ola geldi. Üstüne üstlük siyasal değerler bakımından çoğulcu parlamenter demokrasi ve insan hak ve özgürlükleri bakımından AB daima Ankara'nın çoban yıldızı oldu. Bugün ise o çoban yıldızından ışık yılı uzakta bir yerde, Ortadoğu batağı ile Rus güdümlü Avrasya stepleri arasında bir yerlerde Türkiye.

MÜLTECİ ANLAŞMASI MÜZAKERELERİ DONDURDU

AB ile tam üyelik müzakereleri donmuş durumda. Esasında tümünden müzakere sürecinden çıkarılmamasının tek nedeni, AB ile aradaki mülteci anlaşması. AB Erdoğan'ı kızdırıp mülteci sorunu ile yeniden uğraşmak istemiyor. Türkiye'nin "formel" tam üye aday statüsünü de jure devam ettirip, günü kurtarmaya çalışıyor. Oysa AB ülkelerindeki Türkiye algısı artık Libya ve Suriye gibi. Yani Türkiye'de bu durum tam fark edilmese de – ya da fark edilmiyormuş gibi yapılsa da! – gerçekler çok rahatsız edici. Cumhuriyet döneminin tüm kazanımları adeta sıfırlandı. Türkiye'deki "seküler model" artık sadece bir mitten ibaret ve bu durum AB ve Batı'da gayet net okunmakta. Erdoğan

nist bir İslamcı siyasi sistem ve toplumsal yapının giderek egemen olduğunu gören Batılılar, Türkiye'yi daha çok bir tür tampon bölge olarak konumlandırıyor. ABD cenahında da durum pek farklı değil. Türkiye'nin "başka değerlere ait" bir toplum olduğu imgesi yerleşmiş durumda. Ortadoğu'nun İslamcı toplumlarından biri olan bir Türkiye algısı giderek elitlerde ve medyada hâkim ana damar oldu. Bu aslında çok acı. Çünkü sağı solu belli olmayan, "farklı değerlere" sahip bir tür Ortadoğulu ülke algısı, NATO üyesi, doğu Avrupalı Müslüman ama seküler toplum ve ciddi devlet algısının çok ama çok önüne geçti. Türkiye'nin Soğuk Savaş'taki rolü ve fedakârlığı da zaten ABD ve AB'de yeni nesilce bilinmiyor. Onlar için Polonya veya Estonya Türklerden çok daha derin müttefik. Bu durum Oryantalist ve Türk düşmanı Batı stereo tipi ile açıklanamayacak kadar fazla Türkiye'den kaynaklanıyor. Türkiye kendi bindiği dalı kesen, durup dururken denge-siz bir coğrafyada gereksiz riskler alan ve kimliğini değiştiren bir aktör. Sonuçta Batıdan kopan ve Rusya güdümünde 19. yüzyıl değerleriyle ve tarih okumasıyla hareket eden, kürselleşmeden korkan ve içe kapanan bir görünümde.

UCUZ KAHRAMANLIK

Erdoğan kitlelere "gaz verip" tüm dünyanın Türkiye'ye karşı olduğu algısını Türkiye toplumunda yerleştirirken, akıp giden nehirde aksi yöne boşa kürek çeken bir kayak gibi Türkiye nehrin ana akış yönünde hareket ediyor. Kontrolsüz bu gidişte, süreci yönlendirme olanaklarını elinin tersiyle iten ve rolünü oynamayı ucuz kahramanlık ve milliyetçilik olarak kitlelere "satan" Erdoğan rejimi, her an kayalıklardan birine bodoslama dalabili-

li. Türkiye, 20. yüzyıl başındaki İttihatçılardan çok daha maceraperest ve daha da kötüsü vatani umurunda olmayan bir grup tarafından idare ediliyor. Kendi çıkarlarını ulusal menfaatlerimizin önüne koyan bu iktidar sahipleri, kendi siyasal bekalarını Türkiye toplumunun geleceğinden ve güvenliğinden daha fazla düşünüyor. Türkiye'nin sahada savrulması, dikiş tutturamaması, prestijinin ve yumuşak gücünün – eriyen demokrasisiyle paralel şekilde – yok olması, Erdoğan rejiminin umurunda değil. Dahası Rusya'nın kucağında, giderek etkisini kaybeden NATO şemsiyesi olmaksızın var olabileceğimizi düşünenler, son derece sığ bir güvenlik politikası – ve daha da kötüsü yakın tarihsine – sahipler.

Türkiye bugün itibarıyla AB'den ve NATO'dan kopmuş durumda. Sadece bu kopuşun adı konmadı henüz. Olan durum bu! Uluslararası politika böyledir. Olan durumun adı uzunca süre konmasa da, gerçeklere göre hareket edilir. Formel aidiyetler ve kâğıdın üzerinde ne yazıldığı, uluslararası arenada çok anlamlı değildir. İçi dolu ittifaklar, içi bomboş cümlelerden çok daha etkilidir. Türkiye'yi yönetenler bunu bilmeli.

Bugün Türkiye daha az güvenli, daha tehlikeli ve riskli bir ülke. İşin kötüsü aydınımız ve uzmanlarımız da günü kurtarmak için bu durumu analiz etmemeyi ve iktidarın söylemine uygun yorumlarda bulunmayı tercih ediyor. İç siyasetteki sistemsel tıkanıklık (rejim) ve ekonomik problemlerin çığ gibi büyümesi yanında, Türkiye'nin dış ve güvenlik politikasındaki bu son derece olumsuz, hatta korkutucu tablonun da üzerinde durulmalı. Çöküş tüm alanlarda hissediliyor.

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

HABER TÜRK

HABERTÜRK GAZETESİ 5 TEMMUZ'DA SON NÜSHASINI YAYIMLAYACAK...

Turgay Ciner'in vardır bir bildiği!

Enerji ve madencilik sektörlerinde milyar dolarlık satış rakamlarına ulaşan Turgay Ciner'in yazılı mecradan çekilme kararı herkes için şaşırtıcı oldu.

Kahramanmaraş'ta Afşin-Elbistan kömür sahası ve Ankara Kazan'da soda tesisleri pek çok işadınının imrendiği yatırımlardır.

Medya Türkiye'de hiç bir vakit kârlı bir iş olmadı. Patronlar başbaşa noktayı bile sevinç vesilesi saydı.

Bugün siyasî ve iktisadî olarak çok da ağır bir mali tablodan bahsedilse de işadamları medyaya adım atarken bu hususu biliyordu.

ENERJİ VE MADENCİLİKTEN MİLYARLAR KAZANIYOR

Habertürk Gazetesinin sadece zarar ettiği için kapatıldığı belirtiliyor ki yegane sebep bu olamaz. Zira ödemeyi vadesinde ve nakit yapan kamunun en büyük alıcı olduğu enerji ve madencilikte Ciner'in kazandığı paranın sadakası sayılmaz.

Eti Soda'nın 2017 cirou 1 milyar 152 milyon TL. Park Termik Elektrik 577 milyon TL, Park Cam 439

milyon TL satış hasılatı ile İstanbul Sanayi Odası'nın (İSO) "500 Büyük" listesinde üst sıralarda yer aldı.

Silopi Elektrik, Konya Ilgın Elektrik, Park Toptan Elektrik ve diğer irili-ufaklı şirketler de dahil edildiğinde 3 milyar TL'den fazla ciroya sahip bir grubun Habertürk Gazetesini kapatması sadece maddi sıkıntılardan mütevellit bir karar olamaz.

HABERTÜRK MUADİLİ GAZETELERE GÖRE İYİ DURUMDAYDI

Kaldı ki Habertürk 180-210 bin arasında günlük satış adedi ile Türkiye'de satış rakamları en iyi gazetelerden biriydi.

Türkiye'de gazete işletmeciliği reklam gelirleri ne kadar yüksek ise o kadar kârlıdır. Zira kâğıttan mürekkebe, boyadan diğer baskı malzemelerine kadar hemen her kalem ithal ediliyor.

Dolar arttıkça bu kalemlerin maliyeti de katlanıyor. Maliyet hesabı belirsizliklerle doludur.

Okur, Dinç Bilgin ile Aydın Doğan'ın tencere-tava promosyonundan kalan o kötü alışkanlı-

ğını devam ettiriyor. Tencere tavanın yanında da gazete hediye edildiği dönemde gazetele- rin itibari kıymeti de ayaklar altına alındı.

1990'lı senelerden beri okur Türkiye'de gazeteye para verilerek alınacak kadar kıymet atfetmiyor. Bunun istisnası Zaman Gazetesi ve okurları olmuştu. Şimdi o bataklıkta taşlanıyorlar.

REKLAMVEREN DE GAZETELERİ TERK ETTİ

Talebin bu kadar ölü olduğu bir piyasada haliyle dolar ve diğer girdi maliyetlerinin artması satış fiyatına aksettirilemiyor.

Bu yüzden enflasyon çift haneye demir attığı, dolar 6 ayda yüzde 25 arttığı halde ortalama gazete fiyatı 75 kuruş civarında. Birim fiyatta çok fazla hareket alanı yok.

Reklam verenlerin yazılı mecradan evvela televizyona, hali hazırda bütçeleri dijital mecra- ya yönlendirmesi gazetelerin en mühim gelir kaynaklarını kuruttu.

Mali veçhesi kadar gazetele- rin yayın çizgisinin "Alo Fatih" hatlarının ucunun bağlı olduğu Saray'da tayin edilmesi yüzün-

den “okunabilir gazete” de kalmadı.

Koç, Sabancı ve Borusan gibi büyü reklamverenler gazetele-re şerrinden emin olacak kadar reklam verip daha büyük bütçeleri diğer mecralara aktarıyor.

HABERTÜRK NİÇİN KAPATILIYOR?

Faaliyet gösterdiği sektörler itibarıyla ciddi manada nakit sıkıntısı çekmeyen Ciner’in Habertürk’ün kepenklerini indirmesinde elbette sektördeki bu değişimin payı vardır.

Amma velakin diğer gazetelerin fevkinde ilan ve satış geliri elde ettiği halde niçin Habertürk sahadan çekildi?

Ciner Medya Grubu Başkanı Kenan Tekdağ’ın 2 Temmuz’da çalışanlarına elektronik posta ile yol-ladığı mektupta ifade etmediği gerekçeleri de olmalı bu kararın.

Yüzlerce gazeteciyi işsiz bırakan bir kararın muhtelif sebepleri var. Tekdağ’ın, “Dünyada gazeteler kapanıyor, biz de kapattık.” demesi idare-i maslahattan bir ifadedir.

Neticede hâlâ ABD’den Japonya’ya, Almanya’dan Avustralya’ya dünyanın her köşesinde gazeteler yayımlanıyor. Dünyada gazeteler işletme modelini değiştirerek, muhtevayı (içerik) çeşitlendirerek olsa ayakta kalmaya çalışıyor.

Habertürk misali hiç gayret göstermeden, arayışa girmeden yaygın medyada külliye dükkanı kapatan gazete yok.

Seneler içinde özel bir bağ kurdukları okurlarına, “Küstüm, oynamıyorum.” dememek adına bütün şartları zorluyorlar.

MADDİ GEREKÇELER İŞİN BAHANESİ

Turgay Ciner de kurmay heye-

ti de bütün bunları bilmiyor olamaz. Maddi gerekçeler işin bahanesi.

Esas endişe ettikleri husus şu: Koç Grubu’nun nasıl iki arada bir derede kaldığına dair (<http://www.tr724.com/koc-yine-arada-kaldi/>) makalede ifade etmeye çalıştığım gibi Türkiye demokrasiden otoriterlik devşirdiği için sermayedar, yani patronlar bundan böyle Ankara’yı memnun etmedikçe rahat yüzü görmeyecek.

Serbest piyasanın, mülkiyet hakkının, hele hele düşünce ve ifade hürriyetinin teminatı kabul edilen gazeteciliğin tek adam rejiminde ne kadar riskli olacağını söylemeye lüzum var mı?

Ciner medyadaki yatırımlarından zarar etse bile bunu kamudan aldığı büyük ihalelerle fazlası ile telafi etmişti. Bundan böyle de Habertürk Gazetesi’nin muadili gazetelere kıyasla düşük zararını, o ihalelerin hatırına sineye çekebilirdi.

Öyle yapmadı.

Zira en küçük bir hatada bütün servetini kaybedebilir. O kadar yazar, muhabir ve editörün hangi birine söz geçirecek ki! Alo Fatih’in de gözünden kaçacak bir haber yahut köşe yazısı ile uğraşmaktansa top yekûn dükkanı kapatmayı tercih etti.

DEMİRÖREN’İN GÖZYAŞLARI

Geçen ay vefat eden Erdoğan Demirören koca bir ömürde elde ettiği başarılarla değil Milliyet Gazetesi’nde İmralı Zabıtları’nın yayımlanmasından sonra hışım-la kendisini arayan devrin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan’a telefonda gözyaşı dökmesi ile hatırlanacak.

Acı da olsa hakikat bu!

Türkiye’de medya sahiplerinin Erdoğan’a tam teslimiyetinin

bile kâfi gelmediğinin en ibretlik misali Aydın Doğan’ın ahir ömründe Hürriyet Gazetesi başta olmak üzere bütün medya grubunu tek kalemde satmak mecburiyetinde kalmasıdır.

Hürriyet hükümet borazanlığında Star, Akşam, Güneş, Sabah, Takvim, Akit ve Türkiye gazetelerini bile gölgede bıraktığı halde o performans Erdoğan’ı Doğan Medya Grubu’na tahakküm etme arzusundan men edemedi.

CİNER RİSKİ AZALTI

Teslimiyet bile fayda etmiyor. Ciner gazeteyi kapatacak ve televizyonlarda da eğlence ağırlıklı yayıncılıkla en az riskle yola devam edecek.

Çok başını ağrıtabilecek gibi olursa ekonomi kanalı Bloomberg HT’yi de kapatacak. Bu bahane ile gözüne kestirdiği isimleri tazminatlarını ödeyip işten atacak.

24 Haziran 2018 Pazar günü sandıktan çıkan netice Türkiye için bir zafer olmadığı gibi holdingler namına karanlık bir devrin ilk adımı oldu.

Birkaç senedir fiilen toplum üzerinde hissettirilen tedhiş ve yıldırma siyaseti bundan böyle rutine dönecek.

“Yeni normal” denilen anormal halde medya, patronlar için hep ayak bağı olacak. O kadar para feda ettikleri medya ile kimseye yaranamadıklarını fark ettiklerinde iş işten geçmiş olacak.

Ferit Şahenk’in aylardır düşündüğü, mamafih cesaretini toplayıp icraya edemediği “medyadan safha safha çekilme” kararında Ciner ilk adımı attı bile.

Rakipleri Turgay Ciner’i, “Burnu çok iyi koku alır.” diye tarif eder.

Velhasıl Ciner, Habertürk Gazetesi’ni kapatmışsa vardır bir bildiği.

YASADIŞI DELİLLER ALEYHE KULLANILAMAZ!

Başta ByLock olmak üzere suçlamalara dayanak yapılan ve yasadıŐi elde edilen ifade, bilgi ve bulguların yargılamalarda kullanılamayacağı konusu, son iki yılın en çok tartıŐılan mevzularından biri. Ne yazık ki, Yargıtay 16. Ceza Dairesi tarafından verilen bazı kararlar, yasadıŐi elde edilen delillerin kullanılmasına dayanak oluŐturdu. Oysa, başta Anayasa kuralları olmak üzere, ceza usul yasası ve Avrupa İnsan Hakları Sözlüşmesi hükümlerine göre, yasadıŐi elde edilen deliller yargılamalarda kullanılamaz ve mahkumiyet kararının gerekçesi olarak kullanılamaz.

Yasal düzenlemeler açık olmasına rağmen; emniyet, savcılık ve mahkemelerde hukuka aykırı delil elde edilmesi ve oluŐturulması normal bir uygulama

SOMUT DELİL OLMADIĞI İÇİN, AĞIR HAPİS CEZASI VE AİLESİNDEN UZUNCA BİR SÜRE AYRI BIRAKILMA TEHDİDİ İLE ALINAN İFADELER İNSANLIK DIŞI MUAMELE SONUCU ALINMIŞ İFADE OLUP, HİÇBİR YARGILAMADA KULLANILAMAZ. BU ŞARTLAR ALTINDA ALINAN SANIK/TANIK İFADELERİNE DAYALI OLARAK VERİLEN MAHKÛMİYET KARARI ADİL YARGILANMA HAKKININ İHLALİ ANLAMINA GELİR..

ma halini aldı. Yaşanan bu tür hukuksuz uygulamalar soruŐturmayla sınırlı kalmayıp yargılama aŐamasında da devam ediyor. DuruŐmalarda hakimler, sanıkların iradesini fesada uğratmak suretiyle ifade alıyor, çoğu zaman da etkin piŐmanlık adı altında iftira atmaya zorluyor.

Yasal anlamda ifade almak demek, Şüpheli ya da sanık tarafın-

dan imza altına alınan bir metnin alınması demek değildir.

■ Bir kişiyi günlerce aç ve susuz olarak gözaltında tutmak,

■ 2 kişilik nezarethanede günlerce altı kişi ile birlikte tutarak yormak,

■ hiçbir avukatla görüŐtirmeden gece yarıları illegal Şekilde "mülakat" adı altında

sorgulamak,

■ “isim” vermezse ve dolayısıyla kendisini suçlayıcı beyanda bulunmazsa değişik yöntemlerle tehdit etmek,

■ resmi nezarethaneler dışında, 30 güne yakın spor salonunda onlarca kişi ile birlikte insanlık dışı şartlarda tutarak kişiyi yorup ifade almak,

■ saatlerce kişiyi ayakta tutup yorduktan sonra ifadesini almak,

ve ayakta tutma gibi bir muamelelerin insanlık dışı muamele oluşturduğunun farkında dahi olmayan savcılarının talimatına uygun olarak kişinin 12 saat gibi ayakta tutulması sonrası ifadesinin alınması, tamamı işkence ve insanlık dışı muamele altında alınan ifadeler olup, bu şekilde alınan ifadeler, şüpheli tarafından imza altına alınsa da hiçbir yargılamada kullanılamaz.

Ayrıca, avukata erişim hakkı, polis eşliğinde ve/veya (gizli/açık) kamera kaydı altında avukatla görüştürülerek alınan ifadelerin tamamı da yasadışıdır. Avukatla üçüncü bir göz ve kulak olmadan görüştürülmeden,

■ kendi seçtiği avukatın hukuki yardımından yararlandırılmadan

ve etkin savunma yapan avukatlar tutuklanarak diğer avukatlara göz dağı vererek avukata erişim hakkının özü ortadan kaldırıldıktan sonra alınan polis ve savcılık ifadesi ve hakimlik sorgusunda alınan ifadelerin tamamı CMK’ya açıkça aykırı olup, tamamı yasadışı

YASADIŞI DELİLLER GEREKÇE GÖSTERİLEREK VERİLEN MAHKUMİYET KARARLARI HUKUK UYGULANMAYA BAŞLADIĞINDA KALDIRILACAKTIR. BUNUN İÇİN YAPILMASI GEREKEN HUKUKSUZLUKLARIN KAYIT ALTINA ALDIRILMASIDIR.

ifadedir. Anayasanın 38/ 6 ve CMK’nın 217/ 2 hükmü uyarınca yasadışı olan ifadeler hiçbir yargılamada, ne sanık ne de üçüncü kişiler aleyhine kullanılamaz.

Anayasa Mahkemesi dâhil tüm mahkemeler, Anayasanın açık hükmünü (AY m. 38/ 6) uygulamak zorunda olup, yasa dışı delillerin tek ya da ana belirleyici delil olup olmadığına bakmaksızın, hiçbir karara dayanak yapamazlar, yapmamalıdır.

Anayasa ve evrensel hukuk ilkeleri açıkça yasadışı delil elde edilemeyeceği ve kullanılamayacağını belirtmesine rağmen ne yazık ki halen bazı emniyet birimlerinde, tehdit ve şantajla ifade alınmaya çalışılmaya devam edilmektedir.

Gözaltına alınan kişilere, itirafçı olmazsa ve kendisini ve üçüncü şahısları suçlayıcı beyanda bulunmazsa (isim vermezse) 8 yıl gibi ağır bir cezaya çarptırılacağı, ailesinden ve çocuklarından ayrı kalacağı gibi şantaj söylemlerle ifade alınmakta ve suçlamayı kabul ettirmeye zorlanmaktadır. Bu yöntem, son iki yıl içinde hakkında somut suç delili olmayan binlerce şüpheli maruz kalmış olup, bir kişiyi 8 yıl gibi ağır hapis cezası ile tehdit edip ifadesini alma, özgür iradeye dayalı ifade alma ilkesine

(CMK m. 148) tamamen aykırıdır. 8 yıl gibi ağır hapis cezası ile tehdit etme, işkence tehdidine eş değer bir uygulamadır. Somut delil olmadığı için, ağır hapis cezası ve ailesinden uzunca bir süre ayrı bırakılma tehdidi ile alınan ifadeler insanlık dışı muamele sonucu alınmış ifade olup, hiçbir yargılamada kullanılamaz. Bu şartlar altında alınan sanık/tanık ifadelerine dayalı olarak verilen mahkûmiyet kararı adil yargılanma hakkının ihlali anlamına gelir..

Bu şekilde hukuka aykırı yol ve yöntemlerle ifadeleri alınan kişiler, kendilerini güvende hissettikleri ilk fırsatta, alınan ifadenin yasadışı yöntemler kullanılarak alındığını yazılı ya da sözlü olarak mahkemeye ifade etmeliler. Sonrasında da yapılacak her türlü itiraz başvuru yolunda bu durumu açıkça belirtmeliler.

Yasadışı yöntem kullanılarak alınan ifadelerin ve elde edildiği belirtilen delillerin hukuken suçlamalara dayanak yapılmaması mümkün olmadığı için yasadışı deliller gerekçe gösterilerek verilen mahkumiyet kararları hukuk uygulanmaya başladığında kaldırılacaktır. Bunun için yapılması gereken hukuksuzlukların kayıt altına aldirılmasıdır.

BİR DEVRİN SONU: İspanya

FOTOĞRAF: AFP

Futbol dünyasının son 10 yılına damga vuran bir ekol son kez Rusya'da sahne aldı. İspanya'nın Euro 2008 ile başlayan 2010 Dünya Kupası ile devam eden, Euro 2012 ile zirveye çıkan yürüyüşü 2014 Dünya Kupası ile sekteye uğramış, Euro 2016'da sarılmış ve nihayet Rusya 2018'de miadını doldurmuş oldu. Dünya futboluna 10 yıl boyunca resital sunan oyuncular topluluğu son kez Rusya'da zirveye çıkmak istiyorlardı ama olmadı.

Real Madrid ve Barcelona gibi dünyanın en iyi kulüplerine sahip İspanya mevzu milli takım olunca sessizliğe bürünü-

DÜNYA FUTBOLUNA 10 YIL BOYUNCA RESİTAL SUNAN OYUNCULAR TOPLULUĞU SON KEZ RUSYA'DA ZİRVEYE ÇIKMAK İSTİYORLARDI AMA OLMADI.

yordu. Büyük turnuvaların eleme gruplarında fırtına gibi esip, turnuvalarda sıfır çekmek İspanya için sıradan bir durumdu. 1964'te Avrupa şampiyonu olduktan sonra ortalıkta gözükmeyen bir İspanya vardı. Ta ki ihtiyar kurt Luis Aragones 2004'te milli takımın başına geçene kadar. Aragones, 2006 Dünya Kupası sonrası yaşanan fiyasko sonra milli takımda ciddi revizyona gitti. İlk iş olarak

İspanya futbolunun altın çocuğu Raul Gonzalez'e milli takım kapısını kapatmakla başlayan Aragones'in en büyük şansı Barcelona'nın ünlü alt yapısı La Masia'dan yetişen aynı dönemin oyuncuların varlığıydı.

Puyol, Iniesta, Xavi, Fabregas gibi La Masia'dan yetişen oyuncular takımın iskeletini oluştururken, Fernando Torres ve David Villa gibi iki hareket-

li forvet sayesinde İspanya 44 yıl aradan sonra Euro 2008'te zirveye çıkıyordu. Aragones'in temelini attığı milli takımı turnuva sonrası devralan Vicente Del Bosque, sistemde değişiklik yapmıyordu. Yaşlanan oyuncuların yerine yeniler gelirken, bu oyuncularında La Masia kökenli olması Del Bosque'nin en büyük şansı oluyordu.

2010 Dünya Kupası'nda La Masia kökenli oyuncular artık takımın iskeletini oluşturuyordu. Defansta Gerard Pique, Carles Puyol, orta sahada Sergio Busquets, Cesc Fabregas, Andres Inesta, Xavi Hernandez ve forvet hattında Pedro ünlü alt yapının ürünleriydi. Finalde İspanya, uzatma devrelerinde Inesta'nın ayağından bulduğu golle rakibini 1-0 yenip tarihinde ilk kez Dünya Kupası'nı kazanırken, finalde tam 7 La Masia kökenli oyuncu ter döküyordu. İspanya'nın artık herkesin ezbere bildiği bir kadrosu vardı. Kalede Iker Casillas, defansta Sergio Ramos, forvet hattında Torres ve David Villa, Barcelona kökenli oyuncularla birlikte İspanya'nın itici gücü oluyordu.

Euro 2012'de İspanya tekrar finale kadar geliyordu. Son iki kupayı kaldıran kaptan Carles Puyol emekli olmuştu. Kaptanlık pazubandını artık bir başka Barcelonalı Xavi taşıyordu. Yine La Masia'dan yetişen Jordi Alba kadronun yeni ismi oluyordu. Xavi, Iniesta, Busquets, Pedro, Fabregas, Alba ve Pique milli takımın iskeleti olmaya devam ediyordu. Finalde İtalya'yı 4-0 yenen İspanyollar dünyada bir ilke imza atıp üst üste 3 büyük turnuvayı kazanan ilk ve tek ülke oluyordu.

2014 Dünya Kupası'yla birlikte İspanya'nın sendelemesi başlıyordu. Son şampiyon olarak geldiği kupaya grup maçlarında veda ediyordu. Kadroya yeni isimler ilave edilmişti ama iskeleti hala 2008-12 arasında 3 kupa sevinci yaşayan oyuncular oluşturuyordu. Euro 2016'ya Xavi Hernandez, Xavi Alonso, Fernando Torres, David Villa gibi oyunculardan yoksun gelen bir İspanya vardı. Gruptan Hırvatların ardından ikinci olarak çıkması bile İspanya'nın iyi sinyal vermediğinin göstergesiydi. Nitekim ikinci turda 4 yıl önce finalde 4-0 yenildikleri İtalya'ya 2-0 yenilip Euro 2016'ya veda ettiler. Euro 2016 fiyaskosu 8 yıllık Del Bosque döneminde sonu oluyordu.

Rusya 2018'e Julen Lopetegui yönetiminde hazırlanan İspanya, İtalya'yı geride bırakıp eleme gruplarında lider oluyordu. Kadroya yeni katılan yıldızlar olduğu gibi son 10 yıldır ter döken isimler de vardı. Gerard Pique, Sergi Ramos, Andres Inesta, Sergio Busquets ve Jordi Alba gibi oyuncuların yanına Isco, Koke, Asensio, Saul Niguez gibi isimler katılmıştı. Takımın yaş orta-

laması 28,6'ydı. Takımda 25 yaşın altında sadece 3 oyuncu bulunması İspanya'nın durumu hakkında bilgi veriyordu. Kupanın başlamasına 2 gün kala Real Madrid'le anlaşacağını açıklayan teknik patron Lopetegui'nin gönderilip, yerine Fernando Hierro'nun getirilmesi can sıkıcı bir başka gelişme oluyordu. İspanya gruplarda Portekiz'i bırakıp lider oldu. Portekiz maçı dışında oynadığı futbol tatmin etmedi. İkinci turda defans yapan Rusya engelini aşamadı. Penaltılarda rakibine boyun eğip, kupa defterini kapattı.

Büyük ümit bağlanan başta kaleci David de Gea olmak üzere bir çok oyuncu sınıfta kaldı. Altın dönemin forvetleri David Villa ve Fernando Torres'in yerini ne Diego Costa ne de Rodrigo doldurabilirdi. Yaşlanan Iniesta eski günlerini arattı. Sonuç olarak ikinci turda evine dönen bir İspanya vardı. Altın dönemin son temsilcileri Inesta son kez sahne aldı. Bu isime Sergi Ramos (32), Jordi Alba (29), Gerard Pique (31), David Silva (32), Sergio Busquets (29) ve Diego Costa'yı (29) ilave ettiğimizde İspanya'nın altın dönem kuşağı sona ermiş oluyor.

FOTOĞRAF: AFP

Şimdi e-gazete zamanı!

HEMEN ŞİMDİ ABONE OLUN, GERÇEKLERDEN HABERİNİZ OLSUN!

ABONELİK İÇİN TIKLAYIN

NEDEN BALIK TÜKETMELİSİNİZ?

Balık, zengin vitamin içeriği ve güçlü besin değeri bakımından hem çocukların hem de yetişkinlerin düzenli olarak tüketmesi gereken bir gıdadır. Yaşadığı denize ve mevsimine göre değişmekle birlikte özellikle kış aylarında taze ve çok çeşitli olan balık, haftada en az 2-3 gün sofrada bulunmalıdır. Diyetisyen Özlem Tay, balığın yararlarını şöyle sıralıyor:

Bağışıklık sistemini koruyor: Balığın gribe ve enfeksiyonlara karşı vücudu koruduğu, yapılan çalışmalarla kanıtlanmıştır. Özellikle sezonunda balık, haftada 2 kez düzenli olarak tüketilmelidir.

Omega3 deposu: Balıkta, diğer hayvansal kaynaklı besinlerin aksine doymuş yağ yerine, doymamış yağ asitleri denilen omega3 yağ asitleri bulunur. Omega3, vücudun üretmediği ve en fazla balıkta bulunan son derece faydalı bir yağdır.

Zeka gelişimine fayda sağlıyor: Balık, iyottan zengin bir besin kaynağı olup zeka gelişiminde önemli rol oynar. Balık yiyen çocukların zeka puanlarında artış meydana geldiği ve öğrenme kabiliyetlerinin arttığı görülür. Özellikle gebeliğin ilk üç ayında düzenli balık tüketen annelerin bebeklerin-

de öğrenme, algılama ve bebeklik döneminde kavrama, tutma gibi el fonksiyonlarının güçlü olduğu saptanmıştır.

Kalp sağlığını koruyor: Balık tam bir kalp dostudur. Balığın içerisindeki omega3 yağ asitleri kötü kolesterolü (LDL) düşürürken iyi kolesterolü (HDL) artırır. Kandaki trigliserid yani serbest yağların düşürülmesini sağlar. Tansiyonu düşürerek kalp yetmezliğinden ve inme riskinden korur, kanın pıhtılaşmasını önleyerek akışkanlığını artırır.

Kemikleri güçlendiriyor: Balık, kemikleri de güçlendirir. Özellikle de kılçığı ile yenilebilen küçük balıklar kalsiyumdan zengin olduğundan, kemiklerin güçlenmesini sağlar.

Hücreleri onarıyor: Proteinler vücut için çok önemli besin kaynağıdır. Balığın da aralarında yer aldığı bazı besinler kaliteli protein yağlarını oluşturur. Protein, hücrelerin onarılması ve yeni dokuların yapımı için önemli göreve sahiptir.

Depresyondan koruyor: Yapılan çalışmalar, özellikle somon, uskumru ve ton balığı gibi yüksek oranda Omega3 yağ asitlerini barındıran balıkların depresyona karşı büyük fayda sağladığını ortaya koymaktadır.

Diyabet riskini azaltıyor: Omega-3 gençlerde diyabet riskini önemli ölçüde azaltır. İnsülinin işlevini artırıp, Tip 2 diyabete karşı koruma sağlar.

Alzheimer Riskini Düşürüyor: Balık yağının ve Omega3 yağ asidinin faydalarından biri de Alzheimer riskini düşürmesidir. Alzheimer'ın yol açtığı hafıza kaybını önlemede güçlü bir silah olan balık, özellikle de buğulama ya da ızgara olarak tüketilmelidir.

Eklem ağrılarına faydalıdır: Omega3 yağ asitleri dokuların hasar görmesine neden olan mekanizmaların geri dönüşümünü sağlayarak anti-inflamatuar etki gösteren en güçlü besin bileşenlerinden biridir.

KÜNYE

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

HABER DİREKTÖRÜ

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

YAZIŞLARI MÜDÜRÜ

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com

Kemal AY [e-gazete] | KemalAy@Tr724.com

TASARIM

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com

Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

SOSYAL MEDYA EDITÖRÜ

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İMTİYAZ SAHİBİ TEMSİLCİSİ VE HUKUK DANIŞMANI

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

REKLAM | info@Tr724.com

E-GAZETE | Egazete@Tr724.com